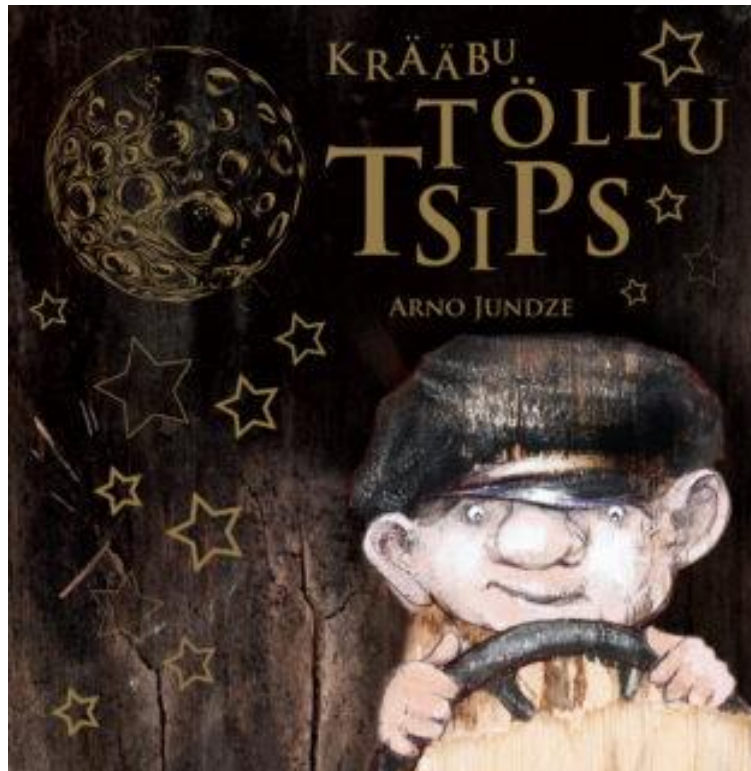

Hei, poisid ja tüdrukud ning kõiksugu muud lugejad!
Jõhvi päeva eel anname teada, et

**Jõhvi sõpruslinna Ogre (Lätimaa) kirjaniku
Arno Jundze lasteraamat ilmus eesti keeles**

Raamat on kirjutatud kaasahaaravalt, fantaasiarikkalt ja seikluslikult. **Hannes Korjuse** lustlik tõlge toob lugejani põnevad juhtumised Krääbumaalt koos selle maa lõbusalt kummaliste asukatega – **Susnirki, Pilpaküla kirjakandja Tirilimpsaka, telegrafist Tsipa, professor Vihverväntsi, astronoom Teodor Tallataguse** ning teistega. Raamatu illustraator **Gita Treice** esitati “Krääbu Tõllu Tsipsi” illustratsioonide eest 2009.a. Jānis Baltvilksi lastekirjanduse auhinna nominendiks. Rahvusvaheline Noorteraamatukogu valis Arno Jundze raamatu “Sniffsnuff and the Underground Frights), kus tegutseb “**KRÄÄBU TÕLLU TSIPSI**” tegelane Susnirk, oma “The White Ravens 2020” kataloogi!

Lugege siit, kuidas sündis **Arno Jundze** vahva raamat

“KRÄÄBU TÖLLU TSIPS!”

1. Krääbu-raamatud sündisid lühikeste paladena mu tütre jaoks, kui ta oli jõudnud juba sellesse eluperioodi, kus lapsed tahavad, et neile midagi ette loetaks. See langes kokku NSV Liidu kokkuvarisemisega. Mul oli häbi ette lugeda nõuka-ideoloogiast läbi imbunud raamatuid. Midagi paremat ju tookord polnud. Kirjutasin siis ise. Tütar kasvas suureks, tekstid jäid umbes kaheksaks aastaks riiulitele tolmu koguma. Aga kord kukkusid nad põrandale. Lugesin läbi ja otsustasin neist raamatu kokku kirjutada. Nii need Krääbu – raamatud sündisidki.
2. Mu maakodu asub Ramatas, metsaserval, Eesti piiri lähedal. Maakodus olles sõidan Eestimaa poodidesse- need on mulle lähemal. Eestimaal ei tunne mind keegi, keegi ei uuri, mida ma ostukorvi panen, Lätis tuleb seda ette. Lätis tunnevad mind paljud – enam kui 15 aastat olen teinud kultuurisaateid erinevates Lätimaa telejaamades. Kord jalutas mu maakodust mööda üks karumõmm, kes otsis mett. Aga ma ei tea, kas ta oli Eesti või Läti kodanik. Nägin ainult karu jälgi, ei olnud võimalust järele uurida.
3. Oma maakodu soetasin sestap, et saaksin kusagil rahus kirjutada, aga pärast selgus, et see asus paarikümne kilomeetri kaugusel majast, kust pärineb mu vanaisa ja mu perekonnanimi. Vanaema sündis Valgas, kui see polnud veel Eesti ja Läti vahel ära jagatud. Vanaisa oli Valgas läti kirikuõpetaja, hiljem mitu aastat Riia eestlaste koguduse õpetaja.
4. Arvan, et minuski on kübeke eesti verd, sest Eesti kalmistutel olen näinud haudu, kuhu on maetud inimesed, kellel on minuga samasugune perekonnanimi. Ju siis eestlased ja lätlased on omavahel abiellunud ning elanud pikka, ning loodan, et ka õnnelikku elu.

ja selle juurde Gita Treice sama vahvad illustratsioonid!

Nii muljetab Gita Treice:

See oli ikka tükk aega tagasi - 2007. aastal.

Oli suvi ja me elasime koos oma kolmeaastase tütretirtsuga mere ääres, rohkem kui 200km Riias eemal. Mul oli ainult käsikiri kaasas, aga polnud midagi, mis oleks illustreerimiseks sobilik. Isegi paber oli olemas, aga värvideks leidsin üksnes laste guaššvärvide komplekti - valge, must, punane- need olid ära kuivanud. Ning kotis oli veel must pastakas. Olin käsikirja läbi lugenud ning tahtsin juba kangesti joonistama hakata. Ühel päeval läksin õue jalutama ja nägin, et õues seisab katusepilbaste kuhi. Võtsin mõned ning murdsin isesuurusteks tükkideks - neile hakkasin joonistama raamatu tegelasi - pildid said väga kiiresti ja kergesti valmis. Nii sündiski üks väike maailm, kus kogu tegevus toimus neil katusepilbastel. Nüüd on need katusepilpad ära käinud näitustel mitmes maailma nurgas - Pariisis, Moskvast, Bolognas, Bratislavas, mõistagi ka Riias, isegi 5 Jaapani muuseumis. Loodan, et need jõuavad ka Tallinnasse ja teistesegi Eestimaa linnadesse!

